

ПРОТОКОЛ

№ 277

гр. Пловдив, 15.06.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Нестор Сп. Спасов

Членове: Велина Ем. Антонова
Румяна Ив. Панайотова-Станчева

при участието на секретаря Мариана Н. Апостолова
и прокурора Димитър Анг. Ангелов

Сложи за разглеждане докладваното от Велина Ем. Антонова Въззивно
частно наказателно дело № 20235000600277 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 11:31 часа се явиха:

Производството е образувано във връзка с частна жалба на адв.Ш.,
в качеството на защитник на обвиняемия Д. Т. М.. Последният е заявил, че не
желае да участва лично в производството пред въззивната инстанция във
връзка с подадената частна жалба и не се конвоира за днешното съдебно
заседание.

Не се явява защитникът – адв. Ш., редовно призован.

В залата се явява адв.Р. И. – защитник на обвиняемия Д. М..

ПРОКУРОРЪТ: Няма процесуални пречки за даване ход на делото.

Адв. И.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, след съвещание, счита, че няма процесуални пречки за
даване ход на делото, предвид което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА се делото от съдията-докладчик.

РАЗЯСНИХА се правата по чл. 274 и чл.275 от НПК.

Адв.И.: Поддържам жалбата. Нямам искания за отводи и
доказателства.

ПРОКУРОРЪТ: Не правя отводи. Нямам възражения. Няма да соча
нови доказателства.

С оглед становището на страните и тъй като делото е изяснено от фактическа и правна страна съобразно предмета на доказване, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

Адв.И.: Уважаема госпожо председател, уважаеми апелативни съдии, г-н прокурор, поддържам изцяло така предявената жалба с посочените в същата основания, като считаме, че постановеният съдебен акт - определение на ОС - Кърджали, с което е отказано изменение на мярката за неотклонение на нашия подзащитен Д. М. е неоснователно и установените по делото фактически обстоятелства не са основание за изводите на съда и те не се подкрепят от тях. Налице е процесуално нарушение - липсва произнасяне в мотивите на съда по основни наши възражения и твърдения, което в наказателния процес, съобразно разпоредбата на чл. 348 НПК, е приравнено към съществено процесуално нарушение.

В тази връзка, молим същото да бъде отменено, като решавайки въпроса по същество, да постановите нов съдебен акт, с който да уважите нашето искане и измените мярката за неотклонение на нашия подзащитен в по-лека такава, като основание за това намираме в цялостния доказателствен материал, събран по делото, който ни дава основание да твърдим, че вече не е налице обосновано предположение по така повдигнатото обвинение по чл. 115, вр. чл. 18 НК на нашия подзащитен.

Налице е обосновано предположение за друго фактическо състояние. Налице са и нови доказателства, във връзка с изискванията на чл. 63 НПК, за наличието на опасност лицето да се укрие или да извърши друго престъпление, поради което считаме, че така наложената мярка не съответства на събраните доказателства и същата следва да бъде отменена.

На първо място, обективно трябва да заявим, че събраният по делото доказателствен материал е в значителен обем и е изпълнено задължението от разследващите органи по чл. 107 НПК - да се събират доказателства в подкрепа на обвинението и в подкрепа на тезата, че подзащитният ни е невинен. Точно това ни дава основание да твърдим, че обоснованото предположение - така, както е повдигнато обвинението, вече съществува наред с друго такова, което променя фактическият състав на престъплението.

Законодателят е предвидил от чл. 115 до чл. 127 НК различни състави за умъртвяване или убийство. По делото са налице необорими доказателства за наличие на противоправно поведение – в случая нападение по отношение на нашия подзащитен, което поставя въпроса, който според нас е резонен, бил ли е нашият подзащитен в състояние на неизбежна отбрана. Точно тези нови доказателства по делото са новонастъпили обстоятелства, тъй като са събрани след 27-ми април, когато беше постановено определение на друг състав от Апелативен съд – Пловдив, с което беше отхвърлено

нашето искане и дават основания за преразглеждане на мярката.

На първо място, това са обясненията на самия обвиняем, който подробно и ясно посочи фактическите факти и обстоятелства, фактическата обстановка, извинявайки, при която е осъществено деянието, за което е обвинен. Неговото обяснение е, че е нападат в лявата тоалетна на дискотеката от пострадалия Г. У. и свидетеля К. С.. Това негово поведение, тази негова позиция, се потвърждава на първо място от приложената съдебномедицинска експертиза на Д. Т., в която ясно са описани получените от същия увреждания, отговарящи по начин и време на получаване така, както същият ги сочи в своите обяснения.

В същата насока, по отношение на получените увреждания, са показанията на свидетелите О. Т., на свидетеля Х. и на свидетелката И. И., която е разпитана на 19-ти май – два дни след разпита на Д. Т., която е служител в „Детска педагогическа стая“ и потвърждава почти основно това, което Д. Т. е разказал два часа след престъплението и това, което ни дава основание да твърдим, че е налице обосновано предположение за наличие на състояние на нападение по отношение на нашия подзащитен, което е основание да твърдим, че коректното обвинение е по чл. 119 НК - опит за умъртвяване на лице при условията на неизбежна отбрана. Дали има превишаване на пределите, не е въпрос за тълкуване, което от своя страна обосновано предположение прави самото обвинение по чл. 115 НК – умишлено умъртвяване на друг човек, за недостатъчно основателно.

Обоснованото предположение по чл. 116 НК вече не е същото, каквото беше към 16-ти април.

Посочих че доказателствата са събрани коректно – така, както изисква чл. 107 НПК от разследващите органи, само че чл. 107 е неразривно свързан с чл. 13 НПК, където са принципите на наказателното производство и където е записано, че органите на принудителното, досъдебно производство действат за изясняване на обективната истина.

Пред ОС – Кърджали посочихме същите основания като доказателства, които сочим и пред вас. В мотивите на определението на ОС - Кърджали липсва приложената експертиза въобще на нашия подзащитен Д. Т.. Липсват показанията, дадени от свидетелите И. И., О. Т. и Х.. Това е равносилно на липса на мотиви. Ние не знаем кое мотивира ОС - Кърджали да каже, че липсва нападение върху извършителя. Освен, че е процесуално нарушение, считаме че съдът, мотивирайки своето становище, следва да обясни защо тези безспорни доказателства по делото, към тях искам да добавя другите показания на свидетелите, които са разговаряли непосредствено с Д. Т. след случая – говорим за няколко минути. Това са 7-8 лица, всички, които описват, че Д. Т. е имал увреждания по своето лице. Обвинението по чл. 115 НК се гради изцяло на двама свидетели. Единият е пострадалият Г. У., единият е свидетелят К. С.. Двамата описват ситуация, при която липсва нападение от тяхна страна на извършителя Д. Т.. Това дава основание на прокуратурата, а

съответно и на съда, да приеме, че е налице обосновано предположение.

За да не се превръща в пледоария по същество, моля съдът да се запознае с доказателството, находящо се в том 5 от досъдебното производство, на лист 6-ти - това е снимковият от огледа на местопроизшествието, най-вече със снимка № 20, която е от лявата тоалетна, където според пострадалия Г. У. и свидетеля нищо не се е случило. Тяхното твърдение е, че са нанесени удари в преддверието на тоалетната – показанията са по делото, което е пред вас. Само че тези снимки установяват коренно различно нещо. Точно в тази лява тоалетна обстановката е като на бойно поле - точно там Д. Т. твърди, че е нападат от двама, употребили алкохол, единият и наркотици, по техните собствени думи, възрастни мъже. Ако се вгледате внимателно, а това е безспорно доказателство, което не може да бъде интерпретирано по друг начин, обясненията на Д. и показанията на И. И. съвпадат точно с описаната обстановка – кръв по цялата тоалетна, паднало кошче от дясната страна, капакът – от лявата страна, паднала четка и т.н.. Там се е водила битка. Защо трябва да вярваме на пострадалият свидетел, който описва, че никой от тях не е бил вътре, а не на останалите свидетели на обвиняемия, чиито показания съвпадат с фактическата обстановка, установена при огледа.

Посочвам всички тези неща в подкрепа на нашето твърдение – налице са доказателства за извършено нападение – показания, обяснения, медицинско свидетелство и оглед на местопроизшествието. Задължението, както посочих, на органите на разследването, по чл. 13 НПК е да установят обективната истина. Ако те пренебрегнат всички доказателства, които посочих пред вас, къде тогава е обективната истина? Прокуратурата или разследващите органи по-точно, не могат да бъдат принудени да променят обвинението - това е тяхно право и тази тяхна упоритост, процесуална упоритост да не го правят, ние не може да я преодолеем, но ние правим искане пред вас, защото съдът се произнася на базата на всички установени факти и обстоятелства чрез доказателствата по делото.

В тази връзка искам да цитирам тълкувателно решение № 1 по тълкувателно дело № 1/2002 г. на ОСНК на ВКС, където ясно е записано. Съгласно чл. 130 ал. 2 от Закона за съдебната власт, то е задължително за съдилищата,. Съдът трябва да се произнесе при определяне на мярката за неотклонение на базата на всички доказателства по делото. Те са пред вас, вкл. и тези, които ние твърдим. В тази насока обоснованото предположение вече не е толкова обосновано. Ако вие прецените, произнесете се, но дайте в мотивите обяснение какво са всъщност тези доказателства, за да знаем становището на ОС – Кърджали, защото не го знаем. Налице на втора страница на мотивите е едно заключение, че неизбежната отбрана следва да бъде установена, чрез промяна на обвинението от прокуратурата. Не може съдът, в случая вашият състав, да бъде заложник на становището на прокуратурата дали ще промени обвинението или не. Вие сте автономни в

своето произнасяне.

По отношение на другите посочени обстоятелства, касаещи липсата на основания за продължаване на мярката за неотклонение, напълно се солидаризирам с липсата на становище на Окръжен съд - Кърджали по това, че Д. Т. може да извърши друго престъпление – в мотивите на определението такова съждение и такава констатация липсва. Напълно съм съгласен, че той няма как да извърши. Позоваването единствено на чл. 63 ал.2 НПК, където има презумпция за тежко престъпление – над 10 години. Наистина това момче всички характеристични данни са пред Вас. От предходния състав бяха събрани допълнително. Те са съобразени в определението на Апелативен съд – Пловдив. Те са събрани по делото. Това момче не само няма криминални прояви, то няма нито едно противообществено деяние или простъпка в своя живот. Той е много добър ученик. Участвал е в най-различни форми – в гвардейската част, в „Ротари клуб“, в благотворителни мероприятия и всички свидетели, без изключение, го описват като такъв. Никога не е извършил нещо противообществено. Съдът не констатира опасност да се извърши. Така че извеждането на общата хипотеза на чл. 63 ал. 2 НПК, че понеже обвинението е тежко, се налага опасността да извърши друго престъпление, първо е оборима презумпция този текст, второ, събраните доказателства по делото я оборват и трето, налице са и други доказателства, които сочат че не той, а извършителят на нападението, който е пострадал впоследствие, е с много сериозно криминално досие. Същият е с четири криминални регистрации, признат е за виновен за кражба, телесна повреда, унищожаване на чужда вещ и в момента в съда е внесено негово дело за разпространение на наркотици. Можете да съпоставите личността на единия с личността на другия. Липсват каквито и да са предпоставки за друго престъпление.

По отношение на опасността да се укрие – налице са много новонастъпили обстоятелства, които са благодарение на действията на ОП - Кърджали. На 5-ти май, след делото в Апелативен съд - Пловдив, Окръжна прокуратура наложи мярка за процесуална принуда - „забрана за напускане на страната“. Тази мярка лишава нашият подзащитен, ако въобще има такова намерение, от възможността да напусне страната. Тя разбира се е новонастъпило обстоятелство, което пледираме да бъде взето предвид от Вашия състав. Становището на окръжния съд, че той се е опитвал да се укрие, е в противоречие със събраните доказателства, че един час след извършване Д. Т. заедно със своя баща е отишъл и се е предал в полицията в К.. Ако настъпят обстоятелства, които потвърждават, че същият е имал намерение да напусне страната, че същият има средства, защото той е ученик, бихме били склонни да ги обсъждаме, но няма нищо събрано по делото.

Налагането на мярка „Домашен арест“, с електронно проследяващо устройство, заедно с наличието на забрана за напускане на страната, заедно с липсата на средства, заедно с липса на поведение – той може да тръгне към

границата, но не е задържан с паспорт на границата, той е отишъл и се е предал. Обосновано е нашето твърдение, че липсва опасност да се укрие.

На следващо място като новонастъпило обстоятелство подчертавам приближаването на края на учебната година. Промяната на мярката, независимо дали е в „Домашен арест“ или в парична „Гаранция“, би дала на Д. Т. възможност да завърши 11-ти клас, тъй като той все още се води ученик. Съвкупността от всички тези действия, новосъбраните доказателства, липсата на опасност, необходимостта същият да учи, да продължи своята общественополезна дейност, налага единственият според нас обоснован извод, че продължаването на мярката за неотклонение „Задържане под стража“ е неотносимо. То не би попречило с нищо на разкриване на обективната истина, защото материалите по делото почти напълно са събрани.

Следва да си зададем въпроса какво търсят двама възрастни, пияни мъже в тоалетната при едно 17-годишно дете? Наричам го дете, защото Директива № 216/800 на ЕС, на Съвета на Европа, използва термина „деца“ за лица, които не са навършили 18 години. Ако някой смята, че това е нормално, бих бил склонен да приема, че фактическата обстановка е такава, каквато е повдигната от обвинението, но присъствието на тези пияни лица при моя подзащитен, нападението, което се потвърждава от събраните доказателства и протокола за оглед, обосновават обоснованото предположение, че той е бил в състояние на неизбежна отбрана вследствие на нападение. Дали я е превишил или не, е друг въпрос.

С оглед на изложеното, моля още веднъж да уважите нашата жалба и да постановите съдебен акт, с който да измените мярката на нашия подзащитен в по-лека такава.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, считам определението, което се атакува пред вас, за частично основателно. На първо място, да спомена, за мен е налице обоснованото предположение. Колегата се спря на квалификацията, която предполагам, може да бъде изменена, може и да не бъде изменена - това вече по същество ще се решава. Но по-подробно искам да се спра на това, което беше засегнато пред вас, а именно на опасността да се укрие жалбоподателят или да извърши друго престъпление. Считам, че посочените обстоятелства действително са новооткрити такива и не са били обсъждани от предходните състави - както в едната насока - за добрите характеристични данни, така и в другата насока - за налагане забрана за напускане пределите на страната. От друга страна, виждаме с последното изменение на НПК законодателят как наблегна на сериозното защитаване на интересите на непълнолетните. В случая пълнолетието дели от непълнолетието обвиняемият в един съвсем кратък период от време на дни. Считам, че в случая мярката за неотклонение следва да бъде изменена в по-лека такава, а именно в „Домашен арест“, като тя може да се контролира с електронна гривна, включително касаещо завършването на образованието му,

тъй като той е един млад човек и считам, че с тези характеристични данни, които има, може да му се даде възможност да завърши поне образованието си и това може да стане в рамките на закона.

СЪДЪТ, след проведено тайно съвещание, намери за установено следното:

Производство е по реда на чл. 65, ал. 8-9 НПК.

Образувано е във връзка с постъпилата въззивна жалба срещу определение на Кърджалийския окръжен съд по ЧНД № 211/2023 г., наказателно отделение, с което е било оставено без уважение искането за изменение на взета мярка за неотклонение задържане под стража спрямо обвиняемия Д. Т. М., обвиняем по досъдебно производство № 14/2023 г. по описа на ОСО при ОП-Кърджали.

Като съобрази доводите на страните и след проверка на атакуваното определение на КОС, настоящият съд намира, че същото е правилно и законосъобразно и следва да се потвърди.

Изцяло се споделят доводите на първия съд, че са и на настоящия етап от разследването са налице всички кумулативно предвидени от закона предпоставки за изпълнение на най-тежката мярка за неотклонение задържане под стража, като изложените мотиви във връзка с наличието на всяка една от тях няма да бъдат преповтаряни. Всъщност пред въззивния съд не се навеждат нови доводи, като релевираните вече такива пред първата инстанция са получили мотивиран отговор от този съд. Правилно е било отбелязано, че към момента М. е привлечен за обвинения с правна квалификация по чл. 115 вр. чл. 18, ал. 1 НК, като същото е за тежко умишлено престъпление по смисъла на чл. 93 т. 7 от НК със законоустановен специален минимум на долната граница на наказанието лишаване от свобода от десет години висок максимум от петнадесет години. В случая предвидената от законодателя санкционна рамка на вмененото деяние разкрива и високата степен на обществена опасност и морална укоримост на подобно престъпно поведение.

Настоящият съд намира за обосновано разбирането на първия съд, че от доказателствата, събрана в хода на разследването, което се намира в активна фаза, може да се направи извод, че не е разколебано обоснованото предположение за авторството на вмененото престъпление. Същото е в рамките на изискуемия от закона интензитет на доказателствата в особените съдебни производства за мярката, които се развиват на подготвителната фаза на процеса. Не могат да бъдат споделени доводите на защитата, че първият съд не е съобразил сведенията на разпитаните по делото свидетели Т., Х. и И. И., тъй като изрично е посочил, че и към настоящия момент обоснованото предположение за съпричастността на обвиняемия към вмененото му деяние с правна квалификация по чл. 115 вр. чл. 18, ал. 1 НК категорично не е разколебано. Показанията, на които акцентира защитата, обаче, имат изцяло

произведен характер по пунктовете, в които възпроизвеждат реплики на самия обвиняем непосредствено след деянието. Например свидетелят Х. сочи отправен към него призив от М.: „*Нападнаха ме в тоалетната. Бягай!*“, но последната представя само частично инцидента, като услужливо „пропуска“ сериозните наранявания на пострадалия. Наред с това, от показанията на Х. става ясно, че именно Т. е помогнал на обвиняемия да избяга безпрепятствено от дискотеката през служебния вход, който е бил известен на ограничен кръг лица. Налице е и разминаване в информацията, която двамата свидетели съобщават, че са получили от обвиняемия. Ето защо, заявеното от Т., който е и в приятелски отношения с обвиняемия, следва да се преценя внимателно при съпоставката му с останалите събрани по делото данни. Прави впечатление, че показанията на Т. са непоследователни и фрагментарни, с насоченост декларативно да подкрепят застъпената от обвиняемия защитна позиция. Влизат в противоречие със заявеното от самия пострадал и показанията на други разпитани по делото свидетели К. С., Р. Б., В. И., О. А., протокола за оглед с фотоалбум, медицинските документи и заключението на СМЕ на пострадалия. От друга страна при преценката на показанията на свидетелите-очевидци Г. У. и К. С. следва да се приеме, че същите са непротиворечиви и намират опора в посочените материали по делото. Противно на претенциите на защитата, показанията на У. и С. не се опровергават от заявеното от Т. и Х., които изобщо не са очевидци, нито от събраните по делото данни, че при спречкването на местопроизшествието и самият обвиняем е получил леки наранявания. При установените от СМЕ на пострадалия данни за наранявания и по горните крайници на пострадалия с ползвания от обвиняемия на местопроизшествието нож, е напълно възможно, така както твърдят очевидците, да не е имало опити за физическо респектиране на обвиняемия от пострадалия и друго лице, а установените по М. наранявания да се дължат на опитите на самия пострадал да се защити от агресията на обвиняемия. Разбира се, разследването по делото се намира в активна фаза, като продължава събирането на доказателства и е възможно при преценка на възниквалите противоречия в събраните доказателства, да бъде хвърлена нова светлина, включително и от заключението за употребата на забранени от закона вещества и експертизата на записващите устройства, които евентуално са се намирали в коридора на дискотеката. При евентуално разколебаване на обоснованото предположение в хода воденото досъдебно производство, няма пречка и самият прокурор да реагира по начина, поискан от настоящия съд чрез смекчаване на мярката за неотклонение, която се изпълнява спрямо М..

Настоящият съдебен състав споделя и становището, застъпено от ОС-Кърджали, по отношение на преценката и на останалите предпоставки, свързани с изпълнението на мярка задържане на обвиняемия, а именно наличие на опасност от укриване и извършване на престъпление, които се извеждат от разпоредбата на т. 3 на чл. 63, ал. 2 НПК, но се извличат и на самостоятелно основание от прочита на материалите по делото. Опасностите

правилно са били изведени от тежестта на обвинението, каузалните му особености и установените данни, че обвиняемият е напуснал местопроизшествието след инцидента, като се е укривил от органите на реда и се е освободил ножа, с който на пострадалия са били нанесени 7 удара – 5, от които в коремната област и 2 – в горните крайници. Всичко това обуславя наличието на реална опасност в посочените от първия съд насоки.

Въззивният съд отчита и наличната информация по чл. 56, ал. 3 НПК за статуса на учащ на М. и положителната му характеристика, но сами по себе си тези данни не са годни да изключат реалната опасност от неправомерно повлияване на нормалния ход на делото.

Съвкупният анализ на всичко изложено до момента налага извод, че и на настоящия процесуален етап най-адекватна за воденото спрямо обвиняемия наказателно производство е мярката за неотклонение „задържане под стража“.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 69/08.06.2023 г. по ЧНД № 211/2023г. по описа на Окръжен съд – Кърджали.

Определението е окончателно.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 12.14 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____